

Geografisk forfordeling

OFTEST I OSLO Så å si alle kursene Psykologforeningen arrangerer, er i Oslo, skriver Karen-Merete Bruland, som mener Psykologforeningen overser behovet for kurs i distriktene.

Foto: Helge Høifødt / Wikimedia Commons

Norsk psykologforening bør holde flere kurs i distriktene.

TEKST

Karen-Merete Bruland

PUBLISERT 3. april 2017

PSYKOLOGFORENINGEN

I VÅRT LANGSTRAKTE land arbeider det heldigvis psykologer i alle fylker, fra Finnmark til Agder. Psykologforeningen har medlemmer over hele landet. Styret i Sogn og Fjordane avdeling har ved flere anledninger tatt initiativ til å arrangere kurs her i fylket ved bruk av foreningens fagfolk – og har også fått det til noen ganger. Men de siste gangene vi har henvendt oss, har vi fått beskjed om at foreningen ikke kan prioritere å sende ut folk, og at våre medlemmer må komme til Oslo og delta på de kursene som blir arrangert der.

Den nye kurskatalogen for våren 2017 kom i e-postboksen for litt siden. Der blir det svært tydelig: Så å si alle kursene Psykologforeningen arrangerer, er i Oslo. Unntatt er Festspillkursene – som av naturlige grunner ligger i Bergen.

Kompetansemiljøer finnes over hele landet. Det utdannes nye psykologer i Tromsø, Trondheim, Bergen og Oslo – universitetene har fagfolk innenfor alle felt. Det er altså ikke mangel på mennesker som kan noe, rundt omkring i landet.

En kjapp oversikt viser: Av 35 kurs denne våren er *ett* felleskurs arrangert i Bergen (i tillegg til de 4 som inngår i Festspillkursene). Resten er lagt til Oslo. Et raskt blikk på kursplanene frem til 2020 som ligger ute på Psykologforeningens nettsider, viser at dette ikke bare er en tilfeldighet denne våren, men kommer til å fortsette slik fremover.

Både faglig, praktisk og økonomisk mener vi dette er en forfordeling av medlemmer. Mulighetene til å delta på kurs, og derved holde seg faglig oppdatert eller videreutdanne seg, er dårligere for medlemmer fra Sogn og Fjordane eller Finnmark enn for de som bor og arbeider i eller rundt hovedstaden.

Norge er et dyrt og tidkrevende land å reise i. Arbeidspresset innenfor DPS-ene, de psykiatriske klinikkene og Bufetat/kommuner er likt og stort over hele landet: lange pasientlister og ventetider, økende press på dokumentasjonsoppgaver og lite tid. Når en da i tillegg må bruke hele dager og dyre hotellovernattinger hver gang en skal på et dagskurs, kan det bli færre kurs jo lenger unna hovedstaden en befinner seg.

Vi skulle ønske at vår egen forening av og til var mer til stede nærmere der vi bor.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 55, nummer 4, 2017, side 408

TEKST

Karen-Merete Bruland, på vegne av styret i Sogn og Fjordane avdeling av NPF